

нетерпимості до недоліків і байдужості.

Література

1. Ансофф І. Стратегічне управління : Пер. з англ. / І. Ансофф, – Київ : Прогрес, 2014. – 325 с.
2. Бизюкова І. Кадри управління : підбір і оцінка : Навчальний посібник. – Київ : Економіка, 2011. – 287с.
3. Кабушкин Н. Менеджмент туризму : Навчальний посібник : Нове знання, 2018. – 432с.
4. Стиль керівництва туристичною фірмою : [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті : http://www.vfmgju-tourism.ru/stil_rukovodstva_turistskoi_firmoi_61/index.html
5. Портал електронної туристичної літератури : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tourlib.net>.

УДК 338.48

Мельник А.О., д.е.н., доцент
Билініна В. Ю.
Київський національний університет
технологій та дизайну

РЕКРАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ В АСПЕКТІ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Оцінка туристично-рекреаційного потенціалу території є першочерговим завданням забезпечення сталого розвитку сфери туризму в тому числі і медичного, так як є важливою передумовою планування туристичної галузі у національному і регіональному масштабах, оптимізації просторової та господарської організації територіальних туристично-оздоровлювальних комплексів. Без показників об'єктивної оцінки виникають складності щодо залучення інвесторів у розвиток туризму.

Основною частиною медичного (оздоровчого) туризму є курортно-санаторне(лікування) оздоровлення, яке базується на існуванні на зазначеній

території природних ресурсів, розвиненої оздоровчої інфраструктури, інноваційного медичного обладнання, кваліфікованого медперсоналу[2].

Визначаючи зручність території для активного застосування, потрібно зазначити, що головними критеріями розвитку даного напрямку є присутність запасів лікувальних мінеральних вод, грязей, озокериту, в сукупності зі сприятливими кліматичними умовами та екологічно чистим природним середовищем. При цьому, що чим більші поклади лікувальних ресурсів з вищими лікувальними властивостями, то вищу цінність мають території [1, 3]. Одним із таких регіонів, де представлено широкий вибір санаторно-курортного лікування та який конкурує зі світовими курортами завдяки різноманітним родовищам лікувальних ресурсів, є Карпатський регіон. Б.Ф. Омецинський зазначає: «У цьому регіоні є багато лісів, гірських масивів, джерел з цінним та різноманітним за своїм хімічним складом і лікувальними властивостями мінеральних вод, в ряді випадків унікальних»[4].

Із приблизно вісімсот джерел, свердловин з мінеральних вод, що нараховуються в даному регіоні, багато дійсно рідкісні. Їхній потенціл достатній для щорічного оздоровлення більш як 7,5 млн чоловік [5]. Тут розташовано близько вісімсот джерел мінеральної води з лікувальними властивостями практично всіх бальнеологічних типів. Прикарпатський озокерит, який також є цілющим і сприятливими умовами для кліматолікування дають змогу розвивати мережі бальнеологічних курортів, пансіонатів, будинків і баз відпочинку, туристичних закладів. Природно-ресурсна база санаторної галузі дозволяє щороку оздоровлювати до 8-8,5 мільйонів людей»[6]. Так у гірських і передгірських районах Закарпатської області є значні запаси вуглекислих, гідрокарбонатних, сульфатних і хлоридно-натрієвих вод, на базі яких працює кілька курортів. «По своїм фізико-хімічним властивостям вони близькі до «Боржоми» та «Ессентуки-17», але мають деякі відмінності, які роблять їх більш цінними». Різноманітними мінеральними водами щедра Львівська область. Цінні, відоміна весь світ гідрокарбонатно-сульфатні, кальцієво-магнієві, сульфатні, натрієво-кальцієві води є у прикарпатському

районі, зокрема у Трускавці та Східниці.

Домінуюче місце в регіоні за кількістю санаторно-курортних об'єктів займає Львівська область (51,5%), де розміщено 51 санаторій, 6 пансіонатів з лікуванням, 8 санаторіїв-профілакторіїв, 7 пансіонатів і 31 база відпочинку. Із загальної кількості санаторно-курортних закладів тривалого перебування в регіоні на Закарпатську область припадає 27,3%, Івано-Франківську область- 15,6%, Чернівецьку-5,4%. Аналіз структури санаторно-курортних закладів Карпатського регіону та їх оптимального розміщення засвідчує, що в регіоні є тільки два будинки відпочинку, 6 дитячих санаторіїв, 9 пансіонатів відпочинку, 87 санаторіїв, 70 баз та інших закладів відпочинку.

Згідно статистичних даних в таблиці та в вигляді діаграм, можна зробити наступні висновки, що з метою лікування або оздоровлення Україну відвідали в 2015-2% туристів від загальної кількості, в 2016-4%, а в 2017-3%. В інших європейських країнах цей показник сягає 8% [1].

Ще одним напрямом розвитку медичного туризму в регіоні є послуги величезної кількості реабілітаційних та спа-центрів, які дуже популярні в іноземних і вітчизняних туристів та розташовані не тільки в курортних містах і територіях активного реабілітаційного відпочинку, а й на гірськолижних комплексах, спортивних об'єктах, готелях і базах відпочинку. Окрім саун, різноманітних масажів, підводних та циркулярних душів, вітамінних і безалкогольних барів, фізіотерапевтичних, гінекологічних, проктологічних та інших процедур, спа-центри Карпатського регіону пропонують природну галотерапію (лікування повітрям соляних печер), зокрема в Солотвино Закарпатської області, охолоджувальні ванни, аквапляжі, парафінотерапію та багато інших оздоровчих заходів.

Найактуальнішими завданням розвитку медичного туризму в Карпатському регіоні є підвищення якості медичного обслуговування та ефективності курортного лікування, профілактична спрямованість і реабілітація для вдосконалення теоретичних основ курортології, а також впровадження у практику досягнень сучасної науки, підвищення професіоналізму кадрового

персоналу, розроблення правового забезпечення та перетворення курортів і лікувально-оздоровчих територій у заповідні зони.

Література

1. Головне управління статистики у м. Києві [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kiev.ukrstat.gov.ua/>.
2. Лісничка О. М. Правове регулювання медичного туризму в Україні / О. М. Лісничка // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2017.
4. Мальська М. П., Бордун О. Ю. Медичний туризм: теорія та практика. 2019.
5. Ольшанська О. В. Сучасні аспекти когнітивістики в економічному розвитку / О. В. Ольшанська // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. – 2014. – № 6 (81). – С. 78–82.
6. Пестушко В. М. Український туризм у контексті глобалізації: сучасний стан і перспективи / В.М. Пестушко // Географія та основи економіки. – 2015.
7. Українська асоціація медичного туризму [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http:// uamt.com.ua/UA/](http://uamt.com.ua/UA/).

УДК 338.48

Мельник А.О., д.е.н., доцент
Майорова А.Г.
Київського національного університету
технологій та дизайну

ДИТЯЧИЙ ТУРИЗМ В УКРАЇНІ

Дитячий туризм – вид туризму, що спрямований на задоволення дозвілля для дітей. Дитячий туризм – це пізнавальні екскурсії, дитячі табори. Це веселі канікули, розширення світогляду, нові друзі і безліч вражень для дітей різного віку. Програм дитячого туризму під час шкільних канікул та літнього відпочинку існує достатньо багато. Це, наприклад, активний відпочинок, екологічні табори, кінні тури, трекінг та походи, водний туризм і рафтинг та